

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-214/16

Conley King
versus
The Sash Window Workshop Ltd
ja
Richard Dollar

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division))

Eelotsusetaotlus – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Direktiiv 2003/88/EÜ – Tööaja korraldus – Artikkel 7 – Töösuhte lõppemisel makstav kasutamata põhipuhkuse hüvitis – Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on töötajal kohustus kasutada põhipuhkust, ilma et põhipuhkuse eest makstav tasu oleks kindlaks määratud

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (viies koda) 29. novembri 2017. aasta otsus

1. *Sotsiaalpoliitika – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Tööaja korraldus – Õigus tasulisele põhipuhkusele – Eesmärk – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette kohustuse kasutada sellist puhkust enne, kui isik saab teada oma õigusest saada puhkuse eest tasu – Lubamatus*

(Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artikkel 47; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/88, artikkel 7)

2. *Sotsiaalpoliitika – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Tööaja korraldus – Õigus tasulisele põhipuhkusele – Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt ei saa töötaja mitmel järjestikusel puhkuseaastal kasutamata jäänud õigusi tasulisele põhipuhkusele kuni töösuhte lõppemiseni üle kanda või neid olenevalt olukorrast kokku koguda, põhjusel et tööandja keeldub puhkusetasu maksmast – Lubamatus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/88, artikkel 7)

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 7 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 kehtestatud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui töötaja ja tööandja vaidlevad selle üle, kas töötajal on esimesena mainitud artikli kohaselt õigus tasulisele põhipuhkusele, on nendega vastuolus see, kui töötaja peab kasutama oma puhkust enne, kui ta saab kindlaks teha, kas tal on õigus saada selle puhkuse eest tasu.

Nimelt on tasulise põhipuhkuse eesmärk võimaldada töötajale puhkust lõogastumiseks ja huvialadega tegelemiseks (vt eelkõige 20. jaanuari 2009. aasta kohtuotsus, Schultz-Hoff jt, C-350/06 ja C-520/06, EU:C:2009:18, punkt 25, ja 30. juuni 2016. aasta kohtuotsus, Sobczyszyn, C-178/15, EU:C:2016:502, punkt 25).

On tõsi, et direktiivis 2003/88 ei ole ühtegi sätet õiguskaitsevahendite kohta, mida töötaja peab saama vaidluses tööandjaga kasutada, et tugineda oma õigusele saada tasulist põhipuhkust selle direktiivi alusel. Samas on üheselt selge, et liikmesriigid peavad sellisel juhul tagama, et järgitaks harta artiklis 47 kehtestatud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (vt analoogia alusel 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus, *Star Storage jt*, C-439/14 ja C-488/14, EU:C:2016:688, punkt 46).

(vt punktid 37, 41, 47 ja resolutsiooni punkt 1)

2. Direktiivi 2003/88 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole kooskõlas liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille kohaselt ei saa töötaja mitmel järjestikusel puhkuseaastal kasutamata jäänud õigusi tasulisele põhipuhkusele kuni töösuhte lõppemiseni üle kanda või neid olenevalt olukorrast kokku koguda, põhjusel et tööandja keeldub puhkusetasu maksmast.

Nimelt, kui sellistel asjaoludel nõustuda sellega, et töötaja omandatud õigused tasulisele põhipuhkusele on lõppenud, tunnistatakse sellega õiguspäraseks käitumine, mis viib tööandja alusetu rikastumiseni, kahjustades sellega asjaomase direktiivi eesmärki kaitsta töötaja tervist.

(vt punktid 64, 65 ja resolutsiooni punkt 2)